

Es en gran l' escàndol que passa en aquesta vila ab la mendicitat.

Cuan los empleats municipals veuben captant á un pobre, desseguida li manan á que toqui pirén, y si per desgracia está begut, cosa casi natural entre aquets desgraciats que á penas menjan y arreglat may- l' acompanyan á fora, proporcionantli á vegadas algun fait de garrotadas.

En cambi, no passa cap setmana que no passin á captar frares ó monjas, y á vegadas de tot, ab tot lo descaro, puig descaro 's necessita 'l que sens haberho de menester va de porta en porta esperant l' óbol de qui ho necessita més qu' ellis, y las autoritats tant fresquetas!

¿Ab quina lley se regeix nostre ajuntament, que la repassarem per compèndrela?

Si s' ha de prohibir la mendicitat, ¿perqué 's fan excepcions?

Ja tenen rahó que 'n aquet pais sols los frares hi medran.

A proposit del Ajuntament:

Diuhem que no, que no han dit res á en *Pedro*, sobres las cortinas del cotxe fúnebre.

Segons aquet, li vindria be que li diguessin alguna cosa per poguer demanar los atrassos que 'l municipi li deu, que no son poch, y que n' hi ha que ja portan cabells blancs.

Alma y calma Peret, ja cobrarás.....si 't pagan.

Esperém que tota la correspondencia vindrá ab sobre desclós y ab un sello de quart de céntim.

S' estalvian y 'ns estalvian gastos.

Lo Sr. Bisbe número dos de Barcelona fa poch va anar á benehir el cementiri nou de Sentmanat, tal vegada perque 'ls morts estiguin més be ó perqué enterrant en terra sagrada ó beneyta 'n cobra la clericalla.

La cuestió es preparar lo terreno, los centimets ja venen despres.

Per cert, que al passar en lo tren per Santa Perpétua de Moguda, un *chulito* ab sas *hicas*.. de Maria als acorts de la xin-na-na-xin-na li indelgaren la seguent estrofa;

Ca biba l' obispo,
l' obispo auxiliar
nos dé su bendición
por siempre camás

Xin-na-na-xin-na.

Jo, al pueso del Bisbe bis, els tiro la mitra pel cap.

AVIS

Desde avuy queda instalada la Administració y Redacció de LA TRONADA en el carrer de l' AU-

RORA, 23, ahont s'hi ha instaurat una «Biblioteca Lliure».

Ab aixó els aficionats á la lectura trobaran esbarjo á sas aspiracions, puig un soci ha tingut l' amabilitat de prestar á dita Biblioteca totas las obras de León Tolstoi.

Fugir del vici y dret á l' instrucció.

*****

Bussón d' en Banyeta

Al Director de LA TRONADA.

Vilasar de Dalt 10 de Maig de 1904.

Socarrimat company:

Molt ens ha satisfet la vostra iniciativa de publicar un periódich en eixa abans revolucionaria y lliure vila.

Que la vostra TRONADA troni de fort y de ferm contra la pesta relligiosa, la cloaca política y reventi á pedregada seca 'ls explotadors del poble trevallador.

Tenim en aquesta vila un centre catòlich anomenat morral, dich, moral en el que's donaren algunas conferencias y una de las quals el conferenciant versá sobre el tema de Naturalessa y fi del socialisme en la que despoticá de tal manera que daba asco de sentirlo y perque 'ls llegidors d'aquet periódich se fassin cárrech del desvergonyiment del citat mamarratxo á n'el final de sa xarrameca afirmá ab tot lo cinisme que'l cas requereix que'ls obrers cuan demanavan un augment en lo jornal y rebaixa d'horas en la feyna ho feyan impulsats per l'afany de tenir mes céntims y mes temps per emborratxarse en la taberna y quel'obrer no tenia que preocuparse per res en materia del millorament de sa condició perque ellis sens dupte ja disfrutaran en altre vida y els burgesos si voluntariament no fan bondat en aquesta aniran á parar á las calderas de Pere Botero.

Segons se diu un vic-arri digué que admetia la controversia y com que en lo centre morral—altre vegada—dich moral els que assisteixen en sas funcions tots son de la mateixa nòria ningú contestá. Pero al ferse del domini públich un jove obrer desde un periódich condemnat acceptá el *reto* y veus aquí els cagatólichs enfutismats contra'l referit jove amenassantlo é insultantlo ab paraulotas de mal gust desde un periódich catalanista «La Costa de Llevant» la claveguera ahont van á parar totas las inmundicias del clericalisme de la comarca, donchs dit periódich te la redacció en las sagristias de la costa de llevant.

El ja referit jove 's defensá ab una serie de articles plens de lògica argumentació que deixaren á la bestia clericolèrica aixafada y com que veyam que el *prestigio de la religión de nuestros mayores* en

surtia molt mal parat tocaren retirada y imitant á la rata pinyada que cuant ovira la claror se va á son cau, pero alashoras comensaren á trevallá'ls tipos influents del clericalisme hasta lograr lo que's proposaban: treurel de la vila fent que'l seu burgés consumés l'infamia de despatxarlo.

Ab aquet botó per mostra bastará per compendre els comdepnats llegidors d' aquet periódich fins ahont arriba la llibertat que disfrutem els que no fem pacte ab lo caciquisme asquerós que impera'n aquesta localitat per la cobardia de tots los que dihentse liberals toleran infamias é injusticias sense la mes formal protesta.

Prou per avuy; un altre dia ja vos faré cinch céntims de las porquerias de un *tipo* encartronat y rastrer que perque es empleat del municipi es creu ab facultats per inventar tota classe d'enredos y embusterias contra sencills obrers que 'n materia de honradés y dignitat ho son molt mes que'l canalla que ab l'astucia y vilesa d'un Portas tractava d'inventar un complot.

Salut y emancipació.

PAU VERITATS.

La Roca 10 de Maig de 1904.

En Pep negre d'aqueix poble está fet un pavo y aprofita aquest mes de Maig per donarne cada dia un raig á las beatas y ratas d'Iglesia.

Rodeijat de unas cuantas *higas de Maria* y d'algunas de secas de sacristia, diariament passa la vesprada remenant la cu per entremitj de aquellas llanudas faldillas. Com es un gall jove de llabó, no 'n te prou de la remenada del vespre, y se'l troba á altas horas de la nit rondant tot sol per los carrers del poble al objecte piados d' anar á visitar alguna flavia verge ó *higa de Maria* que necessita de la companyia del ensotanat Pep per adormirse santallanudament. Los *feligreixos* de La Roca poden estar tots joyosos de tenir un mascle negre tant aixerit.

Casats y fadrins, convé que vigileu lo que es vostre, no fos cas que en Pep os omplís el cap y á ellas los hi ompli lo altre. No estaria per demés que cuan fa la rondalla de nit se li cantés la serenata ab una llisada de xarop de palo-sant.

UN REVOLTÓS.

*****

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,
Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL.